

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801920544/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET FØRSTE BREV

gøre, naar man vil se Paven. Og at rejse til Rom uden at faa Paven at se, det er jo Hul i Hovedet. Jeg er nok Lutheraner, men ikke saa fanatisk, at jeg anser det for en Forbrydelse at optræde høfligt over for en Fyrste, der dyrker andre Helligdomme end vi. Det andet jeg gjorde var paa en Maade mere utilgiveligt, for jeg krøb uden at være tvunget til det paa Knæ op ad den hellige Trappe, som Frelseren efter Sigende skal være steget op ad i Pilatus' Sal, dengang han blev stillet for Pilatus' Domstol. Jeg tænkte ved mig selv, at hvis det er sandt, hvad man siger om denne Trappe, saa kan det ikke være under min Værdighed at ære disse hellige Fodspor, og er det Løgn, saa kan man alligevel ikke bebrejde mig noget, da selve Fejltagelsen er et Bevis paa min fromme Ydmyghed.

Paa denne Maade fik jeg hele Vinteren til at gaa i Rom, og da den var forbi, tænkte jeg paa at komme hjem. Men jeg havde ikke større Lyst til at betro mit Liv til Havet og til at udsætte mig for de Farer, jeg lige var sluppet ud af. En Rejse over Land var haardere og besværligere, men sikrere. Jeg vejede for og imod, og bestemte mig til sidst for Landrejsen, især fordi den var billigere. Jeg haabede ogsaa at faa Has paa den evige Fjerdedagsfeber ved stadig Bevægelse og Motion.

Jeg rejste saa fra Rom i Slutningen af Februar og kom efter fjorten Dages Rejse til Firenze, styrket paa Legeme og Sjæl.

I Begyndelsen var jeg bange for, at Kræfterne skulde svigte mig, da jeg led af Aandenød. Derfor gik jeg langsomt – det jagede jo ikke mere end det hastede, bortset fra at jeg af og til maatte sætte Farten op for at faa et ordentligt Sted at overnatte. Men jeg blev efterhaanden saa hærdet af at gaa og gaa, at jeg folte mig meget raskere og bedre til Bens i Firenze, end jeg havde gjort i Rom. I Firenze løb jeg paa en Tysker, som uopfordret tilbød at vise mig Byen. Jeg roste ham for hans Venlighed – jeg troede, han gjorde det bare fordi han var rar. Men da Rundturen var forbi og jeg som rimeligt var sagde pænt